

РЕШЕНИЕ

№ 2088

гр. София, 24.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29
състав, в публично заседание на 02.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **2382** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) във вр. с чл.145-178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Александър Димитров Дунчев против решение № ГС-05-8/25.02.2010г. на главния секретар на Дирекцията за национален строителен контрол (ДНСК). Ответникът не изразява становище относно допустимостта и основателността на жалбата.

След като обсъди доводите в последната и прецени представените по делото доказателства, съдът приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена от лице, което има правен интерес от оспорването, в законоустановения за това срок. Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

Със заявление вх. № РД-2678-02-930/22.02.2010г. по описа на ДНСК жалбоподателят е поискал копие на хартиен носител от разрешение за ползване на пътническа кабинкова въжена линия, находяща се в м. Картала, землището на с. Бистрица, общ. Благоевград. С процесното решение заявлението е оставено без разглеждане на основание чл.25, ал.2 ЗДОИ. Административният орган е изложил мотиви, че заявлението не съдържа описание на исканата обществена информация (ОИ); че искането не съвпада с вложения от законодателя смисъл, а инкорпорира в себе си само претенция за предоставяне на документи. Преди произнасянето, на заявителя не са били дадени указания съгласно чл.29 ЗДОИ.

Съгласно чл.25, ал.2 ЗДОИ, заявлението се оставя без разглеждане, ако подателят му не е индивидуализиран, ако не е описана исканата ОИ и ако не е посочен адрес за кореспонденция със заявителя. В случая не е налице нито една от тези предпоставки. В заявлението са посочени трите имена и адрес на подателя, а търсената ОИ е описана по достатъчно конкретен начин. Предоставянето на документи, с които разполага задълженият по смисъла на чл.3 ЗДОИ субект, е форма на достъп до ОИ, което е очевидно от разпоредбите на чл.2, ал.2 и чл.26, ал.1, т.3 и т.4 ЗДОИ. Информацията се характеризира като обществена според естеството си във всеки конкретен случай, а не според начина, по който е обективирана. В случая, началникът на ДНСК е задължен субект по смисъла на чл.3 ЗДОИ, предвид функциите му съгласно Закона за устройство на територията. Издателят на процесното решение е бил надлежно овластен да се произнася по заявления за

предоставяне на ОИ с представената по делото заповед № РД-13-412/22.11.2007г. на началника на ДНСК. В частност, издаването на разрешения за ползване е в правомощията на органите на ДНСК, чиито ръководител е началникът ѝ, до когото е било отправено искането за предоставяне на ОИ. Ако не е разполагал с исканата информация, в случая – разрешение за ползване, административният орган е бил длъжен да посочи на заявителя причините за това, съответно – да препрати искането, в хипотезите на чл.32 и чл.33 ЗДОИ.

Наред с горното е необходимо да се отбележи и следното. Законността на строителството е въпрос от особен обществен интерес. Поради това, строителството е предмет на подробна нормативна уредба, и в частност, и относно информацията във връзка с него. Така, разпоредбата на чл.157, ал.5 ЗУТ предвижда освен ограждането на строежа, поставяне на информационна табела със съответното съдържание. Съдът намира, че законността на строителството по естеството си е въпрос с надделяващ обществен интерес и съгласно чл.13, ал.4 ЗДОИ, достъпът до такава ОИ не може да бъде ограничаван, дори в случай, че е налице някоя от предпоставките по чл.13, ал.2 ЗДОИ.

Предвид изложеното и като извърши проверка на основание чл.168, ал.1 АПК съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган и в установената форма; при издаването на решението му са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила; същото решение е в несъответствие с материално правни разпоредби и целта на закона. На основание чл.41, ал.1 ЗДОИ, отказът следва да бъде отменен.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № ГС-05-8/25.02.2010г. на главния секретар на Дирекцията за национален строителен контрол.

ИЗПРАЩА преписката на главния секретар на Дирекцията за национален строителен контрол с указания по тълкуването и прилагането на закона съобразно изложеното в мотивите по-горе.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Председател: /ш